

EVROPSKÁ KOMISE

Evropské strukturální a investiční fondy

Pokyny pro členské státy
k auditům účetních závěrek

PROHLÁŠENÍ O VYLOUČENÍ ODPOVĚDNOSTI: Tento dokument vyhotovily útvary Komise. Na základě použitelných právních předpisů EU poskytuje kolegům a ostatním orgánům podílejícím se na monitorování, kontrole nebo provádění evropských strukturálních a investičních fondů (s výjimkou Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)) pokyny k výkladu a používání pravidel EU v této oblasti. Tento dokument má podat vysvětlení a výklad útvarů Komise týkající se zmíněných pravidel s cílem usnadnit provádění programů a podpořit používání osvědčených postupů. Těmito pokyny není dotčen výklad Soudního dvora ani Tribunálu či rozhodnutí Komise.

Obsah

1.	SOUVISLOSTI.....	5
1.1.	Odkazy na právní předpisy.....	5
1.2.	Účel pokynů	5
2.	AUDITY ÚČETNÍCH ZÁVĚREK PROVÁDĚNÉ AUDITNÍM ORGÁNEM.....	5
3.	VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ AUDITŮ SYSTÉMŮ PŘI AUDITU ÚČETNÍCH ZÁVĚREK	7
4.	VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ AUDITU OPERACÍ PŘI AUDITU ÚČETNÍCH ZÁVĚREK	9
5.	KONEČNÁ DODATEČNÁ OVĚŘENÍ NÁVRHU OVĚŘENÉ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY.....	9
6.	VÝROK AUDITORA OHLEDNĚ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY	10

SEZNAM ZKRATEK

ENRF	Evropský námořní a rybářský fond
ESI fondy	Zkratka „ESI fondy“ zahrnuje všechny evropské strukturální a investiční fondy. Tyto pokyny platí pro všechny fondy s výjimkou Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
nařízení o EÚS	nařízení o Evropské územní spolupráci (nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013)
nařízení o společných ustanoveních	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních ze dne 17. prosince 2013 ¹
nařízení v přenesené pravomoci	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 ze dne 3. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ²
prováděcí nařízení Komise	prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1011/2014 ze dne 22. září 2014
YEI	Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32013R1303>

² http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2014.138.01.0005.01.ENG

1. SOUVISLOSTI

1.1. Odkazy na právní předpisy

Nařízení	Články
Nařízení (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních <i>(dále jen „nařízení o společných ustanoveních“)</i>	Článek 137 – Sestavení, kontrola a schválení účetní závěrky
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014	Článek 29 – Audity účetních závěrek
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1011/2014	Článek 7 – Vzor účetní závěrky Příloha VII

1.2. Účel pokynů

Účelem tohoto dokumentu je poskytnout členským státům, zejména auditním orgánům, praktické vodítko ohledně jejich povinností, pokud jde o audity účetních závěrek podle čl. 137 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 a článku 29 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014. Pokyny objasňují, jak mohou auditní orgány využít existující auditorskou práci, aby pokud možno co nejvíce omezily dodatečné úsilí vynaložené v souvislosti s audity účetních závěrek.

Pokyny popisují auditorskou práci, kterou musí auditní orgány provést na podporu výroku auditora ohledně úplnosti, přesnosti a věrohodnosti účetní závěrky.

2. AUDITY ÚČETNÍCH ZÁVĚREK PROVÁDĚNÉ AUDITNÍM ORGÁNEM

Audity účetních závěrek podle čl. 137 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 provádí auditní orgán za každé účetní období, a to v souladu s auditní strategií.

Audit účetních závěrek ve spojení s ostatními auditorskými postupy poskytne přiměřenou jistotu o pravdivosti, úplnosti, přesnosti a věrohodnosti částek uvedených v účetní závěrce, přičemž by auditní orgán měl použít náležitou koncepci auditu a metodiku.

Koncepce auditu by měla přihlídnout k výsledkům existující auditorské práce, tj. výsledkům provedených auditů systémů, zejména co se týká certifikačního orgánu, a výsledkům auditů operací. Mimoto by měla zahrnovat konečná dodatečná ověření účetních závěrek, jež auditnímu orgánu umožní pro účely výroku auditora prohlásit, že účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz.

Za účelem vydání výroku auditora ohledně účetní závěrky by měl auditní orgán provést konečná dodatečná ověření (návrhu) ověřené účetní závěrky předložené certifikačním orgánem. Tato ověření mají potvrdit, že veškeré prvky, jež jsou vyžadovány podle článku 137 nařízení o společných ustanoveních, jsou v účetní závěrce řádně uvedeny a jsou v souladu s podkladovými účetními záznamy, které vedou všechny příslušné orgány (nebo subjekty) a příjemci. Na základě návrhu účetní závěrky předloženého certifikačním orgánem auditní orgán ověří, zda:

a) celková výše způsobilých výdajů vykázaných v souladu s čl. 137 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních souhlasí s výdaji (a příslušným příspěvkem z veřejných zdrojů) uvedenými v konečné žádosti o platbu předložené Komisi za příslušné účetní období. Pokud se vyskytnou nesrovnalosti, posoudí účetní orgán adekvátnost vysvětlení uvedených v účetní závěrce (viz dodatek 8 přílohy VII prováděcího nařízení Komise o porovnání výdajů);

b) částky odejmuté a získané zpět v průběhu účetního období, částky, které mají být získány zpět na konci účetního období, částky získané zpět podle článku 71 nařízení o společných ustanoveních a částky, které zpět získat nelze, uvedené v účetní závěrce odpovídají částkám zaneseným v účetních systémech certifikačního orgánu a vycházejí z odůvodněného rozhodnutí odpovědného řídicího nebo certifikačního orgánu;

c) v příslušných případech byly z účetní závěrky v souladu s čl. 137 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních výdaje vyjmuty z důvodu probíhajícího posouzení zákonnosti a správnosti těchto výdajů. Auditní orgán rovněž ověřuje (případně na základě vzorku), zda byly v účetní závěrce pro dané účetní období uplatněny všechny nutné opravy v důsledku řídicích kontrol nebo auditů;

d) výše příspěvků z programu vyplacených do finančních nástrojů a výše záloh státní podpory vyplacených příjemcům souhlasí s informacemi poskytnutými zejména řídicím orgánem.

Auditní orgán musí ověřit, zda byl návrh účetní závěrky vypracován v souladu se šablonami stanovenými v prováděcím nařízení (EU) č. 1011/2014. V této souvislosti musí auditní orgán ověřit, zda jsou v příslušných dodatcích zveřejněny údaje o finančních opravách v důsledku auditu operací podle čl. 127 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních.

V úvahu je nutno vzít níže uvedené kontroly a audity, jsou-li v době podpisu výroku auditora k dispozici jejich závěry:

- audity systémů
- audity operací
- audity provedené Komisí
- audity provedené Evropským účetním dvorem a následná opatření přijatá Komisí
- kontroly provedené jinými programovými orgány (správní ověření, ověření na místě, kontroly provedené certifikačními orgány)
- výsledky ostatních auditů a kontrol, k nimž mají auditní orgány přístup.

Auditní orgán by měl zavést účinné postupy ke sledování provádění doporučení a nápravných opatření vyplývajících z auditů účetních závěrek.

Podle čl. 139 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních založí Komise kontrolu účetní závěrky na výroku vydaném auditním orgánem, který proto v příslušné kapitole výroční kontrolní zprávy³ uvede podrobné informace o provedené auditorské práci a o výsledcích získaných při auditech účetních závěrek.

3. VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ AUDITŮ SYSTÉMŮ PŘI AUDITU ÚČETNÍCH ZÁVĚREK

V čl. 29 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci je stanoveno, že součástí auditu systémů je ověření spolehlivosti účetního systému certifikačního orgánu a na základě vzorku ověření přesnosti výdajů, částek odejmutých a částek získaných zpět zachycených v účetním systému certifikačního orgánu.

Prostřednictvím auditu systémů certifikačního orgánu získá auditní orgán přiměřenou jistotu, že byly náležitě provedeny tyto postupy⁴: oznamování a sledování nesrovnalostí; vyúčtování částek, které mají být odejmuty nebo získány zpět a vyjmuty ze žádostí o platbu v průběhu účetního období, a přijetí následných opatření v souvislosti s vymáháním neoprávněně vyplacených částek a s částkami, které zpět získat nelze. Audit systémů by měl zahrnovat také spolehlivost informačního systému, který certifikační orgán zavedl za účelem fungování účetního systému, přičemž se přihlédne k mezinárodně uznávaným normám IT⁵.

Audity systémů mohou začít již na začátku účetního období. Předpokládá se, že se komplexní audit systémů certifikačního orgánu (a případně jeho zprostředkujících subjektů) uskuteční od prvního roku provádění programu po určení řídicího orgánu a certifikačního orgánu, a to za účelem vypracování výroku ohledně roční účetní závěrky. Při rozhodování o rozsahu prvního auditu systémů certifikačního orgánu lze vzít v úvahu závěry auditorské práce uskutečněné nezávislým auditním subjektem v souladu s článkem 124 nařízení o společných ustanoveních. Jelikož se však auditorská práce nezávislého auditního subjektu vztahuje pouze na splnění hodnotících kritérií pro určení, měl by auditní orgán každopádně zkontrolovat účinné fungování systémů certifikačního orgánu.

V následujících letech by měl auditní orgán provést následné audity (tj. audity systémů nebo přezkum konkrétních prvků fungování certifikačního orgánu) se zaměřením se na provedení doporučení uvedených v předchozích zprávách o auditu systémů a na klíčové požadavky vztahující se na certifikační orgán, které byly ohodnoceny jako požadavky spadající do kategorie 3 nebo 4. Jestliže však došlo k významným změnám postupů nebo zaměstnanců certifikačního orgánu, je třeba uvážit další úplný audit systémů. Během programového období lze naplánovat další audity systémů za účelem potvrzení platnosti závěrů předchozího auditu.

³ Viz dokument *Guidance note on Annual Control Report and Audit Opinion* (Pokyny k výroční kontrolní zprávě a výroku auditora (EGESIF_15-0002-02 ze dne 9.10.2015)).

⁴ Předpokládá se, že návrh/zavedení těchto postupů již byly předmětem auditu ve fázi určení.

⁵ Kromě rámce COBIT (*Control Objectives for Information and related Technology*) zahrnují mezinárodně uznávané normy bezpečnosti informačních systémů například normu ISO/IEC 27001 („Informační technologie – Bezpečnostní techniky – Systémy managementu bezpečnosti informací – Požadavky“) a normu ISO/IEC 27002 („Informační technologie – Bezpečnostní techniky – Soubor postupů pro opatření bezpečnosti informací“), poslední vydání z roku 2013. Auditní orgán může vzít v úvahu i příslušné vnitrostátní normy.

Při provádění auditu systémů certifikačního orgánu věnuje auditní orgán zvláštní pozornost posouzení klíčového požadavku 13 týkajícího se „vhodných postupů pro vypracování účetních závěrek a osvědčování jejich úplnosti, přesnosti a pravdivosti“⁶. V praxi to znamená, že by audit účetního systému certifikačního orgánu měl zahrnovat přinejmenším ověření toho, zda postupy certifikačního orgánu (včetně kontrol zabudovaných v informačním systému) účinně zajišťují, že celková výše způsobilých výdajů vedená v účetním systému souhlasí s výdaji (včetně odpovídajícího příspěvku z veřejných zdrojů) uvedenými v žádostech o průběžnou platbu, které byly Komisi předloženy za příslušné účetní období, po odečtení příslušných finančních oprav a/nebo jiných úprav, které certifikační orgán provedl u dotyčných výdajů.

V příloze těchto pokynů je uveden příklad seznamu kontrolního prověřování postupů certifikačního orgánu, jež má auditní orgán provést v souvislosti s účetními závěrkami⁷.

Některé z těchto kontrol lze spojit s auditorskou činností provedenou v rámci auditů operací, aby byla získána dostatečná míra jistoty, přičemž se zamezí duplicitní práci.

V rámci auditů systémů by měl auditní orgán mimoto ověřit také existenci a řádné uplatňování postupů, které zajišťují, aby:

- certifikační orgán předložil auditnímu orgánu včas návrhy účetních závěrek za účelem vydání výroku auditora,
- byly v příslušných případech z účetní závěrky v souladu s čl. 137 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních výdaje vyjmuty a v účetní závěrce pro dané účetní období byly uplatněny všechny nutné opravy, jak je stanoveno v čl. 29 odst. 5 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci.

Auditním orgánům se doporučuje, aby v kontrolním seznamu pro audit systémů vypracovaly specifický oddíl nebo aby vyhotovily zvláštní kontrolní seznam, který se bude vztahovat na certifikační orgán a bude zahrnovat veškeré prvky účetní závěrky, jak je popsáno v čl. 29 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci.

Auditní orgán může jedním auditem systémů certifikačního orgánu pokrýt účetní závěrky pro různé fondy a operační programy, které spadají do jeho odpovědnosti.

Nelze-li některé prvky uvedené v příloze těchto pokynů ověřit v době konání auditu systémů, musí je auditní orgán pokrýt v konečných dodatečných ověřeních, která jsou popsána v oddíle 5.

Pokud audit systémů provedený na úrovni certifikačního orgánu odhalí závažné nedostatky ve fungování systému řízení a kontroly (zejména s ohledem na základní požadavek týkající se

⁶ Viz „Pokyny ke společné metodice pro hodnocení systémů řízení a kontroly v členských státech“ vydané Komisí (EGESIF_14-0010 ze dne 18.12.2014).

⁷ Kontrolní prověřování provede auditní orgán na základě informací vedených v účetních systémech certifikačního orgánu v době konání auditu systémů.

certifikačního orgánu), bude za dotyčné účetní období vydán výrok auditora s výhradou. Takovýto výrok auditora s výhradou se týká nejen fungování systému řízení a kontroly, nýbrž může mít za následek i uvedení výhrady ve výroku auditora ohledně toho, zda účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz (jak je stanoveno v čl. 29 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci).

4. VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ AUDITU OPERACÍ PŘI AUDITU ÚČETNÍCH ZÁVĚREK

Audity operací lze zahájit již v průběhu účetního období. To rovněž znamená, že vzorek operací, které mají být podrobeny auditu, lze v průběhu účetního období rozdělit na dvě (či více) částí podle pokroku při osvědčování výdajů v rámci průběžných plateb, a to s omezeným dopadem na velikost vzorku. Auditorskou práci lze tudíž během roku rozložit rovnoměrněji. To auditnímu orgánu umožní dokončit práci včas, aby mohl vydat výrok auditora ohledně roční účetní závěrky v souladu s čl. 59 odst. 5 druhým pododstavcem finančního nařízení a čl. 127 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních.

U vybraného vzorku operací by měl auditní orgán k získání jistoty za účelem vydání výroku auditora ohledně účetní závěrky⁸ ověřit, zda:

- celková výše způsobilých výdajů vykázaných podle čl. 137 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních souhlasí s výdaji (a odpovídajícím příspěvkem z veřejných zdrojů) uvedenými v žádostech o platbu, které byly Komisi předloženy,
- z účetní závěrky byly vyjmuty veškeré nesprávné částky, které byly zjištěny v operacích zařazených do vzorku.

Poslední kontrolu je nutno dokončit v rámci konečného ověřování účetní závěrky, jak je objasněno v oddíle 5.

Je-li to u operací zařazených do auditovaného vzorku vhodné, auditní orgán ověří, zda částky příspěvků z programu vyplacené do finančních nástrojů a zálohy státní podpory vyplacené příjemcům souhlasí s informacemi, které jsou dostupné na úrovni řídicího orgánu a certifikačního orgánu. Tyto kontroly mají potvrdit rovněž spolehlivost auditní stopy v účetním systému.

Doporučuje se, aby auditní orgány vypracovaly v kontrolních seznamech pro audit operací specifický oddíl nebo zvláštní kontrolní seznam k potvrzení účinného fungování systému, pokud jde o prvky účetní závěrky popsané v čl. 29 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci.

5. KONEČNÁ DODATEČNÁ OVĚŘENÍ NÁVRHU OVĚŘENÉ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY

Podle čl. 127 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních a čl. 59 odst. 5 finančního nařízení musí auditní orgán poskytnout výrok ohledně toho, zda účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz a zda auditorská práce nezpochybnuje tvrzení uvedená v prohlášení řídicího subjektu ohledně řádného předložení účetní závěrky a její úplnosti a přesnosti.

⁸ Tímto není samozřejmě dotčena potřebná jistota ohledně legality a správnosti výdajů.

Očekává se, že za tímto účelem auditní orgán:

- analyzuje výsledky auditů systémů provedených u certifikačního orgánu (a případně jeho zprostředkujících subjektů) a řídicího orgánu (je-li to vhodné), zejména kontrol týkajících se účetních závěrek, jak je objasněno v oddíle 3,
- při auditu vzorku operací zkontroluje auditní stopu a přesnost odpovídajících výdajů uvedených v účetní závěrce za účelem ověření spolehlivosti účetních systémů, jak je objasněno v oddíle 4,
- po obdržení (návrhu) účetní závěrky od certifikačního orgánu a v závislosti na míře jistoty získané na základě auditů systémů (oddíl 3) a auditů operací (oddíl 4):
 - provede auditní orgán konečné potvrzení platnosti souvisejících zaevidovaných údajů (ověřené výdaje, částky, které byly odejmuty, částky získané zpět, částky, které mají být získány zpět, a částky, které zpět získat nelze). Co se týká ověřených výdajů, auditní orgán potvrdí správnost částek uvedených v žádostech o průběžnou platbu, které byly předloženy během účetního období, a to prostřednictvím auditu reprezentativního vzorku operací. V této fázi může být proto dodatečné ověření omezeno na ověření oprav a úprav, které certifikační orgán provedl po předložení konečné žádosti o průběžnou platbu a které jsou uvedeny v dodatku 8 účetní závěrky,
 - ve vztahu k ostatním položkám (částky, které byly odejmuty, částky získané zpět, částky, které mají být získány zpět, a částky, které zpět získat nelze) provede auditní orgán dodatečná ověření jednotlivých záznamů. Rozsah těchto ověření určí auditní orgán s přihlédnutím k výsledkům auditů systémů certifikačního orgánu a auditů operací. Doporučuje se, aby auditní orgány na základě vzorku ověřily přesnost účetních záznamů u každého druhu záznamů (částky, které byly odejmuty, částky, které byly získány zpět, částky, které mají být získány zpět, a částky, které zpět získat nelze),
 - potvrdí, že v dodatku 8 účetní závěrky uvedl certifikační orgán porovnání celkové výše způsobilých výdajů uvedených v návrhu účetní závěrky s celkovou částkou vedenou v účetních systémech certifikačního orgánu a s výdaji (a odpovídajícím příspěvkem z veřejných zdrojů) uvedenými v žádostech o platbu, které byly Komisi předloženy pro příslušné účetní období.

V nařízení o společných ustanoveních není stanovena žádná oficiální lhůta, ve které má certifikační orgán předložit (návrh) účetní závěrky auditnímu orgánu. Doporučuje se však, aby vnitrostátní orgány stanovily na počátku programového období interní lhůty pro předání návrhu účetní závěrky auditnímu orgánu. Auditní orgán by měl mít na přezkum dostatek času, aby mohl řádně odůvodněný výrok auditora vydat do 15. února roku N+1.

6. VÝROK AUDITORA OHLEDNĚ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY

Pokud mezi výdaji vykázanými v konečné žádosti o průběžnou platbu a částkou osvědčenou v návrhu účetní závěrky existují rozdíly kvůli odpočtům provedeným certifikačním orgánem

(viz oddíl 1.4 dokumentu „*Guidance on amounts withdrawn, recovered, to be recovered and irrecoverable*“ (Pokyny k odňatým částkám, částkám získaným zpět, částkám, jež mají být získány zpět, a částkám, které nelze získat zpět)), posoudí auditní orgán adekvátnost poskytnutých vysvětlení provedením vhodných auditorských postupů: tyto postupy by měly být navrženy tak, aby byly získány dostatečné a vhodné důkazní informace, že události vedoucí k odpočtům byly určeny a zkontrolovány před předložením výroku auditora a výroční kontrolní zpráva podle čl. 127 odst. 5 prvního pododstavce písm. a) a b) nařízení o společných ustanoveních.

Auditní orgán ověří, zda byly v účetní závěrce náležitě zohledněny výsledky auditů či kontrolní činnosti uvedené v oddíle 2, včetně výdajů, u nichž probíhá posuzování jejich zákonnosti a správnosti podle čl. 137 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních. Toto ověření skutečné opravy nesrovnalostí zjištěných během auditorské práce (prostřednictvím vynětí z žádosti o průběžnou platbu nebo zpětného získání během účetního období nebo odpočtu v účetní závěrce) bude obzvláště užitečné při výpočtu míry zbytkových chyb ze strany auditního orgánu, jež je nutno uvést ve výroční kontrolní zprávě.

Výsledky auditorské činnosti, kterou auditní orgán provedl s ohledem na návrh účetní závěrky, sdělené certifikačnímu orgánu umožní auditnímu orgánu účetní závěrku v případě potřeby před její certifikací Komisi dále upravit. Doporučuje se, aby toto zahrnovalo veškeré úpravy, včetně nevýznamných, které auditní orgán určil během svých auditů, s cílem zajistit následně rychlý postup schválení účetní závěrky Komisí.

Pro účely výroku auditora ohledně účetní závěrky analyzuje auditní orgán významný dopad úprav, které mají být v účetní závěrce provedeny, přičemž úroveň významnosti je 2 % výdajů uvedených v návrhu účetní závěrky předložené auditnímu orgánu. Pokud auditní orgán souhlasí s úpravami návrhu účetní závěrky provedenými certifikačním orgánem, lze vydat výrok auditora ohledně účetní závěrky bez výhrad, což znamená, že auditní orgán má přiměřenou jistotu, že účetní závěrka je úplná, přesná a pravdivá. Byly-li v účetní závěrce zjištěny nesprávné nebo neúplné prvky, auditní orgán je však nepokládá za významné a tyto prvky nejsou v účetní závěrce opraveny, je nutno ve výroční kontrolní zprávě a ve výroku auditora uvést informace o těchto prvcích jako zdůraznění skutečnosti.

Doporučuje se, aby auditní orgán všechny fáze auditu účetních závěrek náležitě zdokumentoval s cílem zajistit odpovídající auditní stopu, přičemž vezme v potaz ustanovení o dostupnosti dokladů obsažená v článku 140 nařízení o společných ustanoveních.

Příklad postupů kontrolního prověřování, jež musí auditní orgán provést na základě informací vedených v účetních systémech certifikačního orgánu v době konání auditu systémů.

Kontrolní prověřování postupů certifikačního orgánu může zahrnovat alespoň níže uvedené fáze vztahující se například na hlavní prioritní osu operačního programu⁹:

- i. co se týká dodatku 1 (sloupce A a B) účetní závěrky:
 - ověření, zda obsahuje stejnou výši výdajů vykázaných v konečné žádosti o průběžnou platbu (sloupec B resp. C),
 - kontrola, zda výdaje vykázané v konečné žádosti o průběžnou platbu za dané účetní období odpovídají výdajům vykázaným v žádostech o průběžnou platbu předložených za daný rok, po připočtení případných nových výdajů a odečtení částek odňatých a získaných zpět během účetního období a ve vztahu k tomuto účetnímu období (jak má být uvedeno v dodatku 2 účetní závěrky) a/nebo jiných úprav, které provedl certifikační orgán,
 - na základě informací, které jsou dostupné na úrovni řídicího orgánu:
 - ověření, zda výdaje vykázané v (dvou nebo třech) žádostech o průběžnou platbu s nejvyššími částkami vykázaných výdajů odpovídají výdajům vzniklým příjemcům a zaplaceným při provádění operací,
 - u vzorku transakcí (např. 30 žádostí o platbu, které příjemci předložili řídicímu orgánu) ověření auditní stopy, tj. zda byly výdaje vzniklé příjemcům a zaplacené při provádění operací zahrnuty v žádostech o průběžnou platbu, které jsou uvedeny v dotyčné účetní závěrce; tuto kontrolu lze spojit s auditorskou prací provedenou v rámci auditů operací;
- ii. co se týká dodatků 2 a 4 účetní závěrky:
 - ověření, zda tyto dodatky obsahují (alespoň) částky odňaté (pouze v dodatku 2) a částky získané zpět během účetního období, zda existuje odpovídající rozdělení podle účetního období a zda jsou tyto odňaté částky a částky získané zpět založeny na rozhodnutí o opravě přijatém členským státem na příslušné úrovni (tj. řídicí orgán nebo certifikační orgán),
 - ověření, zda částky opravené v důsledku auditu operací (uvedené na konci dodatku 2) odpovídají nesrovnalostem zjištěným auditním orgánem;

⁹ Jedná se o prioritní osu s vykázanými výdaji přesahujícími určitou prahovou hodnotu, kterou auditní orgán stanoví podle svého odborného úsudku. V případě programu financovaného z více fondů by zvolená prioritní osa měla zahrnovat všechny dotčené fondy.

- iii. v souvislosti s dodatkem 3 účetní závěrky:
- ověření, zda obsahuje pouze částky, které mají být získány zpět, ve vztahu k výdajům vykázaným během předchozího účetního (předchozích účetních) období¹⁰, a zda jsou tyto částky, které mají být získány zpět, založeny na rozhodnutí o opravě přijatém členským státem na příslušné úrovni (tj. řídicí orgán nebo certifikační orgán);
- iv. ověření, zda dodatek 5 obsahuje pouze částky, které nelze získat zpět, ve vztahu k výdajům vykázaným během předchozího účetního (předchozích účetních) období; tyto částky by měly být doloženy odůvodněným rozhodnutím, které zdůvodňuje nenávratnost částek dotyčných nesrovnalostí a které členský stát přijal na příslušné úrovni (obvykle řídicí orgán); v této souvislosti lze provést rovněž dodatečnou kontrolu souladu a ověřit dodatek 5 s údaji o částkách, které nelze získat zpět, vedenými v informačním systému;
- v. ověření auditní stopy porovnáním dodatku 6 s částkami příspěvků z programu vyplacenými na finanční nástroje kumulativně od začátku programu; tato kontrola souladu by měla být provedena na základě údajů poskytnutých příslušným řídicím orgánem / zprostředkujícím subjektem (nebo údajů dostupných v jejich informačních systémech);
- vi. ověření auditní stopy porovnáním dodatku 7 se zálohami vyplacenými v souvislosti se státní podporou (kumulativně od začátku programu), jak jsou zaneseny v informačním systému řídicího orgánu / zprostředkujícího subjektu (a případně v jiném vnitrostátním počítačovém systému evidujícím údaje o státní podpoře);
- vii. co se týká dodatku 8 účetní závěrky:
- kontrola, zda výdaje uvedené ve sloupcích C a D souhlasí s výdaji vykázanými v konečné žádosti o průběžnou platbu po odečtení případných oprav/úprav, které certifikační orgán uplatnil posléze,
 - posouzení vysvětlení uvedených pro každou prioritu ve sloupci G na základě informací uvedených ve výroční kontrolní zprávě a shrnutí výsledků za daný rok, co se týká finančních oprav provedených po 31. červenci předchozího účetního období a uplatněných v účetní závěrce v návaznosti na výsledky auditů systémů a/nebo auditů operací a dalších řídicích kontrol provedených před předložením účetní závěrky.

¹⁰ Dodatek 3 by neměl obsahovat částky, které mají být získány zpět, ve vztahu k výdajům vykázaným v daném účetním období.